

Ridom, ridom

Dm A
 Ri- dom, ri- dom ri- dom ö- ver san- den. So- len sjun- ker bort om Ar- nar fjäll.
 Mörk- ret bre- der skug- gor ö- ver san- den. Spö- ken kom- mer fram när det blir kväll.

Dm Gm C7 F A7 Dm 1. B^b A 2. A7 3 Dm
 Her- ren le- det gång- arn min. Än- nu är det långt till gård å grind gård å- å- å grind.

Christer Lundh 110218

1 Ridom, ridom, ridom över sanden.
 Solen sjunker bortom Arnar fjäll.
 Mörkret breder skuggor över sanden.
 Spöken kommer fram när det blir kväll.

Herren leder gångarn min.
 Ännu är det långt till gård å grind.
 Herren leder gångarn min.
 Ännu är det långt till gård å grind.

2 Råven tjuter, tjuter bakom kullen.
 Fåren flyr i fruktan för hans klo.
 Men vem ropar, ropar utur mullen.
 Bergakungen stiger ur sitt bo.

Fredlös han i lönnedom går.
 Jagar liksom råven vilsna får.
 Fredlös han . . .

3 Älvdrottningen dansar över sanden.
 Rid, ja rid om livet är dig kärt.
 Fly den fagra älvdrottning handen.
 Ryttarns själ till fänge hon begärt.

Bästa häst jag offra vill.
 Om jag hinner fram till Kidagil.